

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Knuz József ur kereskedésével szemben.

Hirdetések a legmértékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

A miniszterium programja.

Debreczen, nov. 21

A képviselőház tagjai nagyobb és jobb részének viharos tetszés között fejtette ki tegnap Wekerle az új premiere, az új kormány programját. És ezt a tetszést viszhangozni fogja az egész ország közvéleménye, s mindenki e hazában lelkes és éber figyelemmel fog eme új miniszterium felé fordulni, lesve, várva az elvetett felséges eszmék magvának életre ébredését.

Wekerle kifejtett programjának természetesen legérdekesebb része volt az, amit a kifejtendő egyházügyi politikáról mondott.

Különben a fontosabb megvalósítandó teendőket három csoportba osztva említette fel:

Először körvonalozta a kormány pénzügyi és gazdasági tevékenységét s irányát, azután beszélt közintézményeinknek az igazságügyi és belügyi tárca körébe eső korszerű átalakításairól és harmadszor az egyházügyi politikáról.

Az elsőt illetőleg, karakterisztikus rövidséggel formulázva beszédét. mondá: „Hitel- és pénzügyi viszonyaink rendezése, a valuta szabályozás megkezdett műveletének tökéletes keresztülvitele, a

közszolgáltatásra vonatkozó törvényeinknek az egyenlő és arányos teherviselés szemeltartása melletti reformálása s a pénzügyi adminisztráció tökéletesítése képezi a feladatot a pénzügyi tárca körében.“

Az igazságügy terén pedig a kormány feladatát fogja képezni a magyar államban a jogegység megalkotása és a jogintézményeknek a modern követelmények szerinti átalakítása. Ezt előzzák az anyagi és alaki jog terén a kodifikálás és jogintézményeinknek a nemzeti politika és forgalmi fejlődés igényeihez mért fejlesztése. Azon javaslatokon kívül, melyek e tekintetben már előterjesztettek és azokon a javaslatokon kívül, amelyek, habár előterjesztve még nincsenek, de már közkézen forognak; a büntető eljárás teljes szervezetét még a tél folyamán a ház elé szándékozik a kormány terjeszteni.

A belügyi adminisztráció is fontos változásoknak néz eléje. A kormány a közigazgatás államosítását fogja előkészíteni, és pedig kezdve a községek reformjában. Azután eltérőleg az 1891. XXXIII. t. cz. 2§ ában megállapított sorrendtől előlegesen előfoglalja terjeszteni a közigazgatási bíróságokról szóló javaslatot, majd

a fegyelmi eljárásról szólót s a tisztviselői pragmatikáról szólót.

A legnagyobb érdeklődéssel várt kérdést, a vallásügyit illetőleg, a következő fontos kijelentéseket tette az új kormányelnök:

„A vallásügyi politika terén azonnali komoly törekvéstől vagyunk áthatva, hogy az állam érdekeinek biztosítása mellett a vallásos nyugalom és béke meg ne zavartassék, hogy ezeket érintő összes közintézményeink akként rendeztessenek be, hogy a vallásos béke és nyugalom állandó megóvásának biztosítékai legyenek, mint már a megelőző kormány is kijelentette, a korona legmagasabb jóváhagyásával, megállapítottak azok az elvek, amelyek az izraelita vallás törvénybe iktatására, a vallás szabad gyakorlatára és az általános polgári anyakönyvek behozatalára vonatkozó törvények alapját képezik.“

Az általános polgári anyakönyvekről szóló javaslatba oly intézkedést fognak felvenni, hogy addig, míg a polgári anyakönyvek általán életbe léptethetők lesznek: a jelenlegi anyakönyvekben az anyakönyv-vezetők az elkeresztelési esetben azt is tüntessék ki, hogy az 1868. 53. t. cz. szerint az illető elkeresztelt mily vallásnak tekintendő és amennyiben az anyakönyvvezetők e követelmény-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Modern lányok.

Írta: Thewrewk István.

Ma már nincsenek kis lányok. Ha a modern mamát az a bizonyos gölya csecsemővel megajándékozza, a kérdésre „fiú-e vagy leány?“ a mama boldogan suttogja: „kisasszony“. Sétáltak alkalmával gyakran hallgatjuk a kiáltást: „Kisasszony, kisasszony, az Istenért! hova szalad?! Kisasszony, csak nem fog leheverni a földre?! Kisasszony, ugyan ki látta már azt, hogy egy kisasszony kavicsokkal hajigál?!“

A hangra ráösmerünk, a nevelőnő hangja ez, de hol az a vállalkozó kisasszony? Végre előkerül ugrálva egy hat esztendőös leányka, a nevelőnő megtogja karját s lassu sétára kényszeríti őt, ahogy illő egy kisasszonyhoz.

S te szerencsétlen halandó, ki nem is sejtetted, hogy ma már nincsenek kis lányok, a 12 éves Birikével szemben megengeded magadnak a tréfás kérdést: „Mondja csak Birike, mi maga leány-e vagy fiú?“

Birike dühösen elpirul s a szeméd közé röpti:

— Se lány, se fiú, én — nagysád va-

gyok. Érti? Oh, ön lovagiatlan! Meg is mondom...

Kinek mondja meg és mit? Ejh, hát Károlynak: a hatadosztályos gimnázistának, aki oly szépen, oly szerelmesen mondogatja: „Boriska nagysád, szép a tavasz, de ön még szebb!“ És valóban: csak kicsibe mulik, csak épp azon, hogy Károly még gimnazista, tehát kicsapnák az intézetből, ha párbajoznék, különben rég halált osztó fegyverével állnál szemközt. Oh, te jámbor, aki nem tudod, hogy ma már nincsenek kis lányok.

Ily előzmények után a 14 éves lányra már úgy kell tekintenünk, mint aki már elvárja tőlünk, hogy őt komolyan vegyük. Semmi tréfa! Semmi gyerekeskedés! Csak tessék komolyan udvarolni és minden évvel komolyabban. Anynyira hogy mire egy 18 éves lányhoz jutunk: azzal már más mint nősülési szándékból nem is beszélhetünk. Mert nincsenek ma már gyerekek, az élet komoly, nagyon komoly!

Egyszer egy nyolcz éves leánykát az ölembe kaptam ültetni. Szavamra mondom: csak nyolcz éves volt. Anyja észrevette és indignálva szólt! „De mit gondolsz? már nem kis lány!“... S a kis pisze Erzsike ajkbigyesztve végig nézett engem neveletlenségemért. S talán nem is túlzás, ha úgy vélem, hogy mire távoztam: Erzsike a vele egykoru szomszédbeli Arankához sietett s izgatottan újságolta neki:

— Képzeld: ma, csak egy negyed órával ezelőtt, egy fiatalember az ölébe akar ültetni engem — mama előtt!

Aranka elsodálkodik:

— Ah! Csak nem akar téged nőül venni!?

Csöppet se csodálatos, hogy az emberiség „erősebb“nek nevezett fele többek közt a leányneveléssel sincs megelégedve. S szerinte nem is az a hiba, hogy nem nevelik a lányokat, de az, hogy nagyon is nevelik. Az a túlságos igyekezet, hogy a lány minél többet tudjon. Azt eredményezi, hogy azt is megtudja idő előtt, amit nem kellene tudnia. Mindez természetesen csakis a „modern lányokra“ vonatkozik, kikről azt mondják, hogy ők képezik a tulnyomó többséget.

Szegény lányok! Hátuk mögött mennyi gáncsolás hangzik el, hogyan szedeget k szét a bimbó szirmai, hogy végül is ne maradjon meg belőle más, csakis a tövise. De hibásak-e ők? A virág úgy fejlődik, ahogyan ápolják s ne vihart zudítsatok rá, hogy javuljon, hanem napsugarat küldjete szirma ra, hogy kinyíljen gyönyörködtetően.

A „modern lányok“-at nemcsak a nevelésrontja de még inkább rontják a modern fiatal emberek. E fiatalság nagy része előtt egyáltalán ösmeretlen az a gyöngédség, melylyel a nőt s így a lányt is illetni kell, hiányzik nálunk a

nek meg nem felelnének, az illető helyen a polgári anyakönyvezés azonnal életbe léptethető legyen, viszont e törvény meghozatalával egyidejűleg az 1890. febr. 26-diki miniszteri rendelet hatályon kívül helyeztessék.

Az egyházpolitikai kérdések negyedikére, a családjog kiegészítő részét képező házassági jogra nézve, az újonnan alakult kormány immár abban a helyzetben volt, hogy a házassági jog alapelveire és ezek közt a kötelező polgári házasságra nézve is egyhangú megállapodásra jutott, minélfogva legfelsőbb elhatározást eszközölt ki annak elvi kijelentésére, hogy a házassági jogra vonatkozólag kidolgozandó és már munkába vett törvényjavaslat a minden állampolgárok közt kötendő házassági viszonyból eredő jogi kérdések fölötti általános állami bíraskodás és a kötelező polgári házasság alapelvei alapjau készítették el.

Világos, becsületes és őszinte program ez, melybe belemagyarítani valamit, vagy belőle elmagyarítani valamit, csak a rosszakaratú s ferde irányú politika képes.

Oly program ez, mely előtt meg kell hajolni politikai ellenfeleinknek is.

Belföld.

A bírósági személyzet mozgalma. A vidéki törvényszékek és ügyészségek tagjai tudvalevőleg kérvényt intéztek a képviselőházhoz illetőleg annak pénzügyi bizottságához, kérve, hogy a fővárosban működő kartársaikkal egyenlő fizetést huzzanak s rangban egyenlők legyenek. Erre a budapesti királyi törvényszék, a pest vidéki és váltótörvényszék bírói kara s az ügyészségek tagjai a napokban értekezletet tartottak s elhatározták, hogy óvást emelnek a vidékiek mozgalma ellen s ugyanazon forumhoz beadványt intéznek. A beadványban a fővárosiak előadják, hogy számtalan büntetendő cselekmény főleg a fővárosban kerül elintézés alá, fővárosiaknak többszörösen fontosabb és több a dolguk évek óta s törvényben ki van mondva,

modornak, társalgásnak az a finomsága, melynek hatása alatt a nő szellemi bája kifejlődhet nek: rendszerint közönséges a viseletük a nőkkel szemben, konvencionálisak s a lányok arra ébrednek, hogy nekik is ilyeneknek kell lenniök, hogy tessenek.

Mert a nő tulajdonságai között nem utolsó az, hogy tetsz ni kíván. Erénye ez, hiszen hivatása, hogy a férfi életét minél kellemesebbé vázsolja.

De mit tapasztal, ha a világnak bemutatják? Egyre-másra hallja, hogy a fiatal emberek nem szerelmet keresnek, hanem parthiet. S előbb-utóbb ő is kész a maga okoskodásával: „Am jó! En se keresek szerelmet, hanem csupán férjet. Legyek csak asszony!...”

De azért a modern lányok sem olyan rosszak, mint aminőknek látszanak. Amit sokan rosszaságnak vélnék: csak csintalanság az s modern lányból is válhatik jó feleség, csak a férj tudja a módját: hogy kell banni az asszonykával.

Az igazi modern lányt ez a mondása jellemzi legjobban: „Ah, ha férfi lehetnék!”

Világos tehát, hogy a férfiaknak nincs meglegedve. Majd megmutatná ő: milyennek kell lennie a férfinak, annak a férfinak, akiről ő álmodik s akit az életben nem talál.

Legyen bátor és okos. Merész, de azért udvarias a nőkkel szemben s hódítson meg minden lányt. Hát van-e ennél szebb hivatás?! Szeretni és mindig szeretni! Imádni a nőt: a nőt.

hogy a fővárosiak a vidékiek fölött álnak rangban és fizetésben.

Szapáry bucsuja a belügyminiszterlumlól. Tegnap déli 1 órakor vett bucsut Szapáry Gyula gróf volt belügyminiszter a belügyminisztérium tisztikarától. A miniszterelnöki palota nagyterme teljesen megtelt az ott egybegyűlt tisztviselőkkel és gróf Szapáry belépte után Szalavszky államtitkár meleg hangu beszédben bucsuzott el tőle. Szapáry meghatóttan válaszolt a beszédre.

Az új belügyi államtitkár. Andrassy Gyula grófnak kinevezetése a belügyi államtitkári állásra, befejezett tény. Andrassy gróf tegnap már elfogadta a szabadelvű párti képviselők gratulációját.

Országgyűlés.

Nov. 21.

Lapunk tegnapi számának távirati rovatában ismertettük már olvasóinkkal az új miniszterelnöknek a Ház tegnapi ülésén kifejtett programja vázlatát.

Az ülés egész lefolyásáról fővárosi tudósítók újabb a következő részleteket közli velünk:

Az új népszerű miniszterelnök legelőször is azt jelentette ki, hogy a 67-iki kiegyezés híve az új kormány s azt maradandó alkotásnak tartja. Szólt ezután a véderő kellő érdekeiről s a béke biztosítása tekintetében a külügyek vezetésére való jogos befolyásról. Kiemelte ezután beszéde elején, hogy a kormány a választások tisztaságára súlyt fektet s ezért a kuriai bíraskodás törvényjavaslatát ismét szőnyegre hozza. Ezután részletes és kimerítő programot adott a pénzügyek és kereskedelem, az igazságügy és a belügy s végül az egyházpolitika tekintetében. A program minden egyes pontja általános helyesléssel ta alkotott s azzal fog találkozni az egész országban.

A programot a ház viharzó lelkesedéssel fogadta s midőn ez lecsilapult, az ellenzéki pártvezérek közül Eötvös Károly emelt szót, kijelentvén, hogy a kormány programjával sok tekintetben egyet ért és hogy a belügyi politika terén az ellenzék tárgyilagos kritikát fog gyakorolni. Komoly politikushoz illő nyilatkozatot tett mely szerint a kormány liberális politikája elé apró akadályokat gördíteni nem fognak.

A p p o n y i Albert gróf is elismerte,

hogy Wekerle a népszerűség nagy tőkével lépett a miniszterelnöki állásra. Kijelentette, hogy a parlamenti reform érdekében szerinte nem elegendő az a kuriai bíraskodásról szóló törvény, hanem az, hogy a közigazgatási törvények együttesen lépjenek életbe. Beszéde végén meglepetést ke tett, hogy nem vallotta magát a polgári házasság hívének s e tekintetben arra hajlandó, a merről az udvari szél fog funi. Nem fejezett ki bizalmat Wekerlének, mert mögötte — ugymond — felelősség nélküli befolyások érvény-sülnek.

U g r o n néhány megjegyzéssel fejezte ki, hogy a miniszterelnök programja nem az övé is.

W e k e r l e miniszter még egyszer felszólalt és az ellenzéki argumentumokat, Apponyi gyanúsítását sikerrel verte vissza. A szabadelvű párt perczekig tartó tüntetéssel kísérte a beszélet. A p p o n y i még egyszeri felszólalása után újból kinyilatkoztatta, hogy a kormány állami érdekek megóvása miatt vette fel programjába az egyházpolitikai kérdést, nem pedig, hogy a liberalizmus fényében tetszelegjen. A kormány ragaszkodni fog a régebbin benyújtott törvényjavaslatok tárgyalásához. A tisztviselők fizetésének szabályozása azért marad legkésőbbi tárgyalásra, mert abba a vármegyei tisztviselőket is be akarják vonni. Ez a kijelentése is nagy tetszést keltett.

Ezzel a kabinet bemutatása és az ülés véget ért.

A fővárosból.

A „D e b r e c z e n i E l l e n ö r” sajtó külön levelezőjétől.

(Dal a milliőről. — A kabinet. — Demokratia fáklyásmenettel és a nélkül. — Egy kegyeletos premiére. — A szultán. — Irodalom.)

Egy milliót találni kétségtelenül kellemes dolog, — s egy talált milliót visszaadni bizonyára ostobaság. Elvégre is ez olyan eset, ami ritkán esik meg az ember életében, vagy még helyesebben mondva, ritka ember életében esik meg; s akinek egy milliója van, van annak elég becsülete, ha soha vissza nem adja is. Az a két tót asszony ott a verseny-utczában, nem így gondolkodott. Mikor megtudták, hogy hová való az a jóképű zsákocskó, először megijedtek, — mert bizonyára sok pénz lehet benne, — azután szépen bevitték a postára, a hol egy szolgáló jól összeszedta őket, — s végül örültek, hogy ilyen simán elmúlt a bajos história. Óh ti

Károly a diplomájával henczeg, amije nincs, és sok adósságáról hallgat, amije van. — Boxer Alfréd valóságos atléta s a „dreisritt” alatt alig meri megőlelni a lányt. Dezső monoklit visel, s azt hiszi, hogy e lenállhatatlan, pedig csak majom. Laci, ha nézik a lányok, mindig más-más asszony körül forgolódik, hogy higgyék milyen nagy hódító! Gusztó rikitó nyakendő visel, de azért buta, mint az éjszaka. Béla selypit, mint egy öreg zongorataritónó, Muki pedig egyre mosolyog, mint egy ötvenéves naiva.

A modern Margit így szól a lányokhoz, mikor egymás közt vannak:

— Ah, lányok, szép az élet! Csak az a baj... az a baj gyerekek, hogy a fiatal emberek kérnek meg minket feleségül s nem mi kérjük őket férjül. Ah, ha választani lehetne!

Mert a modern lány is, bármily kitanultnak higgyék is, minden házasság közt a szerelmi házasságot szeretné legjobban.

Ne bántsátok tehát ötet sem. De tiszteljétek mind a nőt, hisz arra vannak hivatva, hogy titeket óh „erősebbek”, boldogítsanak!

Költészettel vegyétek körül a lányokat, s udvarias hódolattal, melylyel így az egész gyöngébb nemnek adóztok. Mert asszonyok lesznek a lányokból és lányok voltak az asszonyok. Asszonyból soha többé nem lehet már lány, igaz! de ne adja Isten! hogy csak egy lányból is ne váljék asszony.

De, ha mint lány megleli a férfi ez ideálját: némi koncessziókat nemcsak hogy meg akar, de meg is kíván. T. i. legyen bátor és okos, udvarias és szeressen, de ne szeresse mind a nőt, hanem csak egyet, őt, t. i. csak magát a lányt: vegye nőül és szeresse mindvégig. Mert a házáséletben minden csak attól függ, hogy kik lesznek egymáséi. Ha azok, kik valóban szeretik egymást: kész a boldogság. Nem is értem: mit okoskodnak az emberek, mikor az igaz szerelem a legnagyobb és legboldogítóbb hozomány.

A modern leányoknak éles a megfigyelésük s tuljárnak a fiatal emberek eszén. Veszedelmes kritikusaik. S ha a fiatal emberek nincsenek a lányokkal meglegedve: a lányok se tartják őket valami tökéletes lényeknek. Kritikájuk csipős, s nem egy h u ifjunak fájna, ha hallaná.

Az egyik nagyon kicsi nekik, a másik tulságos nagy. Ez kövér, azért nem kellene, a másik meg oly s vány: ugyan ki is akarna férjül egy „Hering” et?!

Lulu már kopaszodik. Hozom Andor pedig nagyon vörös. Józsi oly unottan jár, mint egy blazirt öreg gróf, Gyula meg oly tipegösen, mintha folyton gombostűre lépdelne. S azt hiszi, hogy ez tetszik! Pistának sne dig a bajusza, de pisz az orra, Tóninak pedig elég nagy volna az orra, de nincs bajusza. Ernő folyton az idővel kezdi: „Mily kellemes nap!” S az idővel végzi: „Mikor látjuk egymást?” Ez fád!

két tót asszony, akik nincsen Bu szony, akik lait és nag tatok voln a pörüljárt egy milliót szerencse, tek voln neriát. Eg ember kép tént mindt posta, más Egy nagy a talált m kilenczedik csőséget a Európa ho a tót asszo fát fűrészkodják ök tárnokokna szó, — ör de vagyok még jobb milliót —

A m nak egymá hanem me előteremte milliárdnál ben „kabi nyomon k sem siker miniszteriu és nemzet, gedve. A hodtak, az Hieronymi új minisz mőlcse a

Enny gondolta a szólitot a Kléh Istvá fáklyásmen lének adja ban elism mokratia nek meg hálátlan f latosképen csak hogy nyos estén len egy sz tani s Wé hitvány l lakozott minisztere

Két nemzeti, a Csiky utó „Két szer lehult füg hogy meg hatalmas óriási főv mintha va a nagy né zöttünk a mekből ki riadó tap szönet és sikerü est nak, — m után egys jeleit, a m adó-a ma

Sok a népszin régóta a titkait. Ne irni és a borodó f kelt a leg ban a mű a akban j a mely az ban a fe is lehetett szultán e

két tót asszonyok legyetek meggyőződve, hogy nincsen Budapesten olyan könnyelmű háziaszszony, aki reátok merné bizni az ezüst kanalait és nagyon helyesen. Ha tíz forintot találtak volna, bizonyosan nem kutattatok volna a póruljárt tulajdonos után. de édes Istenem! egy milliót eldugni! — ehhez már nemcsak szerencse, hanem ész is kell, s honnan vették volna ti két tót asszonyok a megfelelő rafineriát. Egy milliót ellopni, erre csak intelligens ember képes. De jól történt ez így, a hogy történt mindentéle képen. Először jól járt vele a posta, másodsor jól jártunk vele mindnyájan. Egy nagy város, a hol az emberek visszaadják a talált milliókat. Ki hitte volna ezt a tizenkilencedik század végén, — ez fényt, ez dicsőséget ad mindnyájunknak. — A civilizált Európa hozzánk jár majd becsületet tanulni s a tót asszonyoknak dehogyan kell ezután görcsös fát fűrészelni, nehéz téglát hordani — szétkapkodják őket a világ minden részébe — pénztárnokoknak, meg árvagyámoknak. — Szó, ami szó, — örvendek, hogy így történt az eset, — de vagyok oly őszinte, hogy megvalljam, hogy még jobb szerettem volna, — ha azt a bizonyos milliót — én találom meg.

A millió meg Wekerle nagyon közel állnak egymáshoz. Csak hogy Wekerle nem elveszett, hanem megteremtett milliókban dolgozik és egy előteremtett millió többet ér tíz elpocsékozt milliónál. A nagy pénzgyáros a héten különben „kabinetben dolgozott.“ A szerencse itt is nyomon követte. A mi másnak egész életében sem sikerül, ő rövid négy nap alatt teremtett miniszteriumot, a melyikkel nemcsak a király és nemzet, de maga a kabinet is meg van elégedve. A mi nagy szó. A régi emberei megújodtak, az új tagok már régi, jó harcosok. Hieronymi és Tisza Lajos egy egy diadala az új miniszterelnököknek, jó, hogy a diadal gyümölcse a nemzeté marad.

Egy lument megillet egy illumináció, gondolta a belvárosi kör „és fáklyásmenetre szöveget a fel a testvér IV kerületi kört.“ Jó Kléh István azonban kijelentette, hogy neki a fáklyásmenet még akkor sem kell, — ha Wekerlének adják is. Hajlandónak nyilatkozott azonban elismerni, Wekerle kinevezetésében a demokratia diadala, ha — Kaas Ivor báró biztaték meg a belügyminiszterség fáradságos és hálátlan feladatával. Miután azonban ez csodálatosképen nem történt meg, Kléh István nemcsak hogy nem illuminál, de sőt azon a bizonyos estén a IV. ker. kör összes termeit egyetlen egy szál fagygyugyertya fogja fénybe borítani s Wekerle kénytelen lesz beérni azzal a hitvány 1500 fáklya fényével, melyet a 40 csatlakozott fővárosi egyesület fog elhurcolni a miniszterelnöki palota hatalmas ablakai alatt.

Két premier is volt a héten. Az egyik a nemzeti, a másik a népszínházban. Az egyik a Csiky utolsó premiere-je volt, a hátramaradt „Két szereltem“-é. Mikor felzuggott viharosan a lehult függöny nyomán a taps, szinte vártuk, hogy megjelenik a színpad elején az a jól ismert hatalmas alak, azzal a jellemzetes, hatalmas, óriási fővel, s hogy nem jött senki a hívás után, mintha valami csodálatos, meleg köd borult volna a nagy nézőterre, éreztük, hogy itt lebeg köztünk az elköltözött nagy szelleme, s a szemekből kicsordult a könny, s nem szűnt meg a riadó taps, kegyeletes, hálás megemlékezés, köszönet és üdvözlés a megdicsőültnek. Zajosabb sikerü este még kevés volt a nemzeti színháznak, — mintha a közönség — poeta sors, halála után egyszerre akarta volna kipótolni a tetszés jeleit, a melyekkel életében Csikynek bizony néha adása maradt.

Sokat tapsoltak a Verő „Sultán“-jának is a népszínházban. Verő György nem hiába van régóta a népszínházban, ismeri a külső hatások titkait. Nem darabot, hanem szerepeket kell ott írni és a hatás biztos. Egy plastikusan kidomborodó feszes nadrág mindig nagyobb hatást kelt a legragyogóbb dialognál is. A népszínházban a művészettől megkivánják, hogy domboru a akban jelenjék meg, és rövid szoknyácskában, a mely azonban átlátszó is lehet. A „Sultán“-ban a feszes nadrágban, meg az átlátszóságban is lehetett része a műértő publikumnak. Ugyan szultán előtt, mint Hegyi Aranka, az ember

szívesen kitűzi szíve bástyájára a lófarkas féltoldat, s bolond az a ki nem lenne örömet török császár Küry Kláráért, ha mindjárt mohamedanusnak kell is kikeresztelkedni érte. A vége a históriának az, hogy Hegyi Aranka elveszi Küry Klárát, a miből kiderül, hogy Verő György nem valami nagy diplomata lehet, mert különben alig hagyta volna az országot előreláthatólag trónörökös nélkül.

A zenének legszebb része a „Roxane szeretlek“ kezdetű dal, a mit eldalolna minden jóízű ember igen szívesen Küry Klárinak, ha mindjárt nem a színpadon is.

Singer és Wolfner közrebocsájtották az ezidei „Almanach“-ot. Ezt a könyvet talán fölösleges ismertetni. Ha azt mondom, hogy kitűnő, azt felelik rá, — hiszen ezt régen tudjuk, — ha lerántanám, úgy elpáholnának vagy kinevetnének. Pedig lehetne róla egy pár szót megköszönni. Mert igaz ugyan, — hogy a novellák újak évente az „Almanach“-ban, — de tagadhatatlan, hogy az írók mindig ugyanazok, — Nagyon eksklusiv egy társaság és ez kár az irodalom nagy köztársaságában. Nem csak friss novellákat de friss novellistákat is kérnek!

Keresve könnyen akad elég, a ki érdemes az „Almanach“-ra

Szözlőssy.

Irodalom.

„A Hét“ megjelent legújabb száma változatos és érdekes tartalmu, mint ennek a magyar közönség által megkedvelt hetilapnak minden eddig megjelent száma. Kiss József a szerkesztő érti a módját annak, hogy kell kiválogatni a hét mozgalmas eseményeiből a legaktuálisabbakat és mégis legmaradandóbbakat és e mellett Kiss József a költő, össze tud minden irigykedés nélkül szedni költészetünk legzebb virágai közül, költőtársai verseiből egyet-egyet minden számra. A mostani szám Wekerle Sándorról hoz érdekes cikket és közli a miniszterelnök arczképét. — Ezen az arczképen kívül — még kettő van e számban. A Kohn püspöké, a melyhez Homó irszellemes magyarázatot, fotografia-utánzatban és a Duse Eleonóráé, a nagy színésznő egy faqsimile-levelében. Két költemény van a füzetben Váradai Antaltól, ez igazán költői lelkű, nagy formaérzékű elismert költőtől és Makai Emiltől, a fiatalabb költői nemzedék kiváló tagjától. Szindarab-részlet, elbeszélés és a heti események friss tollal megírt megbeszélése tesz értékesé a folyóirat e számát.

Kozma Andortól e szellemes és rokuszentes írótól, az idej karácsonyi könyvpiacra két érdekes kötet jelenik meg. Az egyiknek a címe: „Versek“, a másiké pedig „Próza.“ E két kötetből az írói körökben már is sokat beszélnek és általános a meggyőződés, hogy mind a kettő nagy hatást fog kelteni. — A könyveket a Singer és Wolfner cég adja ki.

Wekerle Sándor és kabinetje címén a „Nemzet“ szerkesztősége, az új kabinet tagjainak politikai jellemzójét adta ki, méltatva mindegyiknek eddigi szereplését a közéletben és köz szolgálatban. A bevezetésben a válság okai, e özményei és lefolyása vannak röviden érintve.

Az „Ember tragédiája“ Berlinben. Néhány héttel ezelőtt híre járt, hogy Madách remeke Berlinben is színpadra kerül. Folytak is erről tárgyalások, de megszakadtak. Most Jauner bécsi, színelgáztató ismét Berlinben időz, hogy ez ügyet elintézzé. Valószínű, hogy az „Ember tragédiájá“-t márciusban fogják a berlini Lessing színházban előadni

Napi hírek

Tájékoztató.

A királyi táblán hivatalos órák a segéd és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartanak — Az igtató, kiadó hivatal és az irattár a felelnek

felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek nyitva pénteken délelőtt 11-től 12-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnapoként d. e. 10-től 12-ig.

Nov. 27. István gőzmalom közgyűlése a vásároháznál délelőtt 10 órakor.

A m. kir. meteorológiai intézet időjelzése a debreczeni, távirata hivatalnál november 22 én: enyhe, hősüllyedés, éjjeli fagy.

— Közgyűlés A holnapu-ára November 28-ra, Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester által összehívott városi rendes bizottsági közgyűlés tárgysorozata a következő:

1. Polgármesteri jelentés 1892. szeptember-október hónapokról.

2. Miniszteri leirat a hortobágyi ökör járás kimelés céljából hozott közgyűlési határozat pótlása iránt.

3. Ugyanaz: Hidvéger Mihály felelőzésére.

4. Polgármesteri jelentés az ital és fogyasztási adók tárgyában.

5. Tanácsi előterjesztés Jász-Nagy-Kun-Szolnok vármegyének a fogyasztási átalányösszegek megállapítására nézve fennálló eljárási mód megváltoztatása iránt az országgyűlés képviselőházához intézett s idepartolás végett megküldött feliratára.

6. Ugyanaz: a járvány elleni óvintézkedések folytán tett kiadások fedezésére 30 000 frt póthitel adása iránt.

7. Ugyanaz: a járványkórház napi ápolási díja megállapítására nézve.

8. Ugyanaz: a sámsoni nagy-csapadék eladása iránt.

9. Ugyanaz: Könyök-uteza kinyitására szükséges tekek vételére nézve.

10. Máta biztos, polgári biztos és illeték nyilvántartó választások.

11. Tanácsi előterjesztés a nyári szinkör építése ügyében.

12. Ugyanaz, mely mellett az 1892. Julius 30-án megtartott számokérvő szék jegyzőkönyve beterjesztetik.

13. Ugyanaz, a debreczeni torna-egylet köszönő iratára.

14. Ugyanaz, Kövesdi János bizottsági tagur által vásárolt ruhaneműeknek 50 árva között kiosztásáról.

15. Ugyanaz, Matolcsi István tekek eldarabolhatása iránti kérelmére.

16. Ugyanaz, trágya lerakó hely iránti szabályrendelet tervezetere.

17. Ugyanaz, a Kossuth ünnepélyt rendező bizottság elnökségének, a begyűlt 1170 frtnyi összegnek Kossuth lelecz-ház alapként alapítványilag leendő kezeltetése iránti kérelmére.

18. Ugyanaz: a jótékony árvaház elnökségének tűzifa adományozása iránti kérelmére.

19. Ugyanaz: Mandel Béni felelőzésére.

20. Ugyanaz: Medgyaszay Sámuelnek az 1872 évtől az 1876-ik évig terjedő időnek szolgálati idejébe leendő beszámítása iránti kérelmére.

21. Ugyanaz: Medgyaszay Sámuelnek szabadság-idő engedélyezése iránti kérelmére.

22. Ugyanaz: a közkórház alapszabály tervezetere.

23. Ugyanaz: a nagyerdei nyárilakok építésére kijelölt helyek bérbeadására vonatkozó közgyűlési határozat módosítása iránt.

24. Ugyanaz: Végkielégítés és kegydíj iránti kérvényekre.

25. Orvosi és bába oklevelek.

— **A miniszterelnök üdvözlése.** A múlt héten fölmerült az a terv: hogy Debreczen sz. kir. város közönsége, rendkívüli közgyűlésből üdvözölje Magyarország legelső polgári származású miniszterelnökét, dr. Wekerle Sándort. Azonban azok a bizottsági tagok, akiknek körében ez a terv fölmerült, lemondta a rendkívüli közgyűlés összehívásának indítványozásáról, mert a nov. 23-dikára összehívott rendes közgyűlés rövidnek látták már erre az időt és mert reményltek, hogy a városi tanács a miniszterelnök üdvözlését felfogja venni a rendes közgyűlés tárgysorozatába. De ez — mint a hozánk be küldött napirendből látjuk, nem történt meg. — Mindazonáltal azt hisszük, nem fog elmaradni a holnapi közgyűlésből az új miniszterelnök és új kabinetjének üdvözlése, — amennyiben valószínűnek tartjuk, hogy az elnöklő főispán ur magának tartotta fenn a kezdeményezést az iránt, hogy megnyitó beszédében föl hívja a polgári erények által nagyra nőtt Debreczen város törvényhatósági bizottságát a demokraczia és liberalizmus diadalának eme nagy ténye fölött érzett öröm kifejezésére, mely Magyarország palatinusainak modern székébe legelőször emelt polgári származású férfit, — és e minden politikai párt előtt becsülésben, nagy népszerűségben álló férfit üdvözlésére. Egyébiránt tudomásunk van arról, hogy ha az elnökség vagy a tanács részéről ilyen indítvány nem tétetnék, az esetben a törvényhatósági bizottság egyik tekintélyes tagja fog élni az indítványozás jogával.

— **A honvédség köréből.** Marek Béla a debreczeni 3-dik honvédsereg tartalékos hadnagya és dr. Oláh Miklós szolgálaton kívüli viszonybeli honvéd gyalog hadnagy a szolgálati kötelezettség teljesítése után 1892. decz. 1-től kezdve a honvédség kötelékéből elbocsáttattak.

— **Harmincezer frt póthitel fog kérni a városi tanács a holnapi közgyűléstől.** A póthitel kérdés Debreczen város házipénztárának történetében a legkritikább esetek közé tartozik s igazán rendkívüli okok idézik azt elő. Ezuttal a kolera elleni védekezés elkerülhetetlenül magas költségei hozták a tanácsot ebbe a kényszerhelyzetbe, hogy a közgyűléstől póthitel kértjen fedezetül. Az idei rendkívüli költségvetésbe csak 2000 frt volt felvéve járványos betegségek megállítására, de ezt a váratlanul fellépett kolera-veszély elhárítása végett tett legerélyesebb és legmeszebb menő óvintézkedések költségei sokszorososan túlhaladták. E kiadások, hála Istennek nem voltak hiábavalók; részint, mert a kolera behurcolását sikerült meggátolni; részint, mert a védekezések során olyan intézkedéseket is tett a tanács, amelyek a közönség egészségügyének érdekében, minden járvány nélkül, előbb-utóbb ugyanis létesítendő lettek volna — Ilyen mindenképp a jó ivóvízű kutak előállítására, ami mintegy 17—18 ezer frtba kerül; ilyen továbbá az állandó barakkórház felépítése 7000 frt költséggel; ilyen egy hordozható gőzfertőtlenítő-gép beszerzése. Egyéb intézkedések: fertőtlenítés, orvosi személyzet körülbelül 6000 frtba kerültek. Ezzel a tökéletesen kielégítő megokolással kéri a tanács a 30.000 frt póthitel megszavazását, melynek fedezete az 1892 évi költségvetés keretén belül már most előre láthatólag várható felvétel összeg volna kijelölendő. Ime Debreczenben a póthitel is olyan, hogy még abból sem háramlik semminemű megterhelés a lakosságra.

— **Vasuti megálló a baromvásártér mellett.** A debreczeni-nánási vasut üzletét kezeli államvasutak igazgatósága a közönség kényelmére megálló helyet rendszeresített az említett vonal Nyulas csapszék nevű őrházánál. A közönség azonban ezt a megállóhelyet nem találja

érdekeinek megfelelőnek. Ez úgy is van. Hiszen a Nyulastul még körülbelül másfél kilométert kell gyalogolni, míg a baromvásártér elérhető. H.-Böszörmény, Nánás és Dorog városok, melyeknek lakosságára való tekintetből történt ez a figyelmes intézkedés, mult hó végén együttesen folyamodtak a debreczeni-nánási vasut igazgatóságához, hogy a nyulas megállóhelynek megszüntetésével a debreczeni baromvásártér délnyugati sarkán létesítsen egy megállóhelyet úgy a debreczeni, mint a vásárt látogató vidéki közönség érdekében. Az igazgatóság — mint értesülünk — pártolólág nyilatkozott a kérelem mellett s azt szabályszerű elintézés végett áttette a debreczeni üzletvezetőséghez, azonban azzal az észrevétellel, hogy a kérelmezett megállóhelyre csak a heti- és országos vásárok alkalmával van szükség. Ösmervén S á g y Gyula üzletvezető urnak Debreczen és a vidék forgalmi értékei emelése iránt már eddig tanúsított előzékeny jóakarátát, meg vagyunk győződve, hogy ő illetékes helyen ezen méltányos kérelemnek is hathatós szóoklója lesz.

— **Az „Iparoskőr“ részéről** hétfőn délelőtt dr. Wofka Nándor prépost-plebanusnál tisztelettel egy küldöttség R o s z l e r R i c h á r d és S e r l y E d e vezetése alatt, kiket a prépost-plebanus ur legelőzékenyebb szívéllyel fogadott, s biztosította a kört jóakarátáról, megígérve azt is, hogy működésüket állandó figyelemmel fogja kísérni. A „Kör“-nek a prépost-plebanus házigazdája is, mert az egyház piacz-utcai épületében van a Kör helyisége is.

— **Színház.** Szombaton a „Proletárok“ került színe színházunkban, elég jó előadásban, bár Fenyvessy mint Zátanyi Bencze, nem elégtelt ki. Igen „jó izü gazember“ volt, holott cinikusnak kellett volna lenni s csak néhol találta e a hangot. Bácsné nagy foku rosszullete daczára kitűnően személyesítette a „dicső vértanu özvegyét“ s hogy a becsipési jelenete nem sikerült, az rosszulletének tudható be. Kitűnő volt Angyal Ilus, a ki nyílt színen is többször kapott tapsot. Pompás maszkkal, szépen játszott Peterdy, mint Timót Pál és Bács mint Mosolygó Menyhért. Feltűnést keltett Boriska kis szerepében K i s I r é n, a ki ez estén is megmutatta, mennyit haladt a világot jelentő deszkákon úgy a mozgás, mint felfogás tekintetében. Tompa is dicsérettel említhető fel. valamint Láng az improvizált inas szerepében. A közönség tetszéssel fogadta az előadást. Vasárnap a „Parasztkisasszony“-t adták, a czimszerepben Ö r l e y F ő r á v a l, a ki kedvességének egész tárházát kimerítette ebben a szerepben, a miért ki is jutott neki a taps bőven, Rónaszéki a pletykás paraszt legény szerepében remekelt, Tompa Rezeda szerepében mint gigerl nem remélt hatást keltett. Jók voltak Bácsné, Bács, Hunyady, a kinek dalait megtapsolták és K o v á c s F á n i, mint tyukos asszony A közönség csaknem teljesen megtöltötte a színházat. Hétfőn a „Tiszturak a zárdában“ került színe kis számú közönség előtt. Ugy a kedves zenéjü darab mint a jó előadás nagyobb közönséget érdemelt volna Ö r l e y ez estén még kedvesebb volt s mindkét betét-dalát (a madárdkl és a kis bögr) megismételtették. Rónaszéki, Hunyady, Solyom szintén jók voltak, Partos azonban az énekrészekben gyöngé.

— **A Magyar dő rendkívüli jövedelme.** A mi 2700 holdas szép Magyar dőnk aránylag kevés pénzbeli hasznot hajt a nemes városnak. Ami fát évente letarolnak belőle, azt kiadják az egyházaknak, kollegiumnak, iskoláknak kompetencia fejében. Ami haszon még ezen kívül szedhető, az a nyaralók, vendéglők bére, meg az a friss-üde levegő, amit különösen vasárnap ezer és ezer tudóval szív be a akosság. Az idén még azzal is megemberelte magát a Nagy erdő — no ezt nagy ritkán szokta megtenni — hogy ezer méter mázsa husos, kövér makot termelt. Az erdőmester föl is szedette, garmadába is rakatta és azután bejelentette a tanácsnak meg az erdőrendészeti bizottságnak. Jut belőle a guthi erdő felújítására is, de

még több jut eladásra. Az erdőrendészeti bizottság az egészséges, csiraképes makot megvételre már föl is ajánlotta a földművelésügyi miniszternek. Persze ha a miniszter nem veszi meg, eladják másoknak.

— **Szerencsés vadászok.** A debreczeni vadász-társaság tagjai közül néhányan hajtóvadászot rendeztek a város savóskuti erdejében. Négy vaddisznó került a hajtásba; három kitört, egy két éves vadkant azonban szerencsésen elejtett Z u n a Gyula dohánygyári aligazgató. A második hajtásnál találták meg az elvérzett zsákmányt, melynek halálát kettős számú sréttel töltött vadász-fegyver okozta. — Őzek is jutottak hajtásba, ezekre azonban tilalom miatt a Nimródok nem löttek.

— **Állomási épületek kibővítése.** Mióta a zóna személydijszabás a debreczeni-nánási vasuton is életbe lépett, a személyforgalom olyan nagy mértékben emelkedett, hogy főként Böszörményben és a debreczeni vásártéren az állomási felvételi épületek egyáltalában nem fogadhatták be az utazni akaró községeket. Ennélfogva a vasut igazgatósága elrendelte, hogy a debreczeni vásártéri, mint a h.-böszörményi felvételi épületek kibővítését. Böszörményben Rajk Imre dorogi lakos vállalta el a munkálatokat 3800 frtért s deczember 20-ára tartozik vele teljesen kész lenni.

— **Adomány az Emkének.** Földesről 10 frtot kaptunk mint egy ottani polgárnak Z o c z k y Mihály gyógyszerész névnapján (Orosz naptár szerint) egybegyűlt társaság adományát az Erdélyi közművelődési egylet részére. Illetékes helyre fogjuk juttatni, a szerkesztőségünkben kitett persely egyéb tartalmával együtt.

— **Marad írásban.** Jó képű parasztleány állított be hozzánk a szerkesztőségbe, s hosszú keresés után előhuzott a mándlija zsebéből egy zsiros füzetet. Sok kézben lehetett és sok szalonnát megehettek róla.

— Ihol la — vágja ki nagy hegyesen.

— Hát mi légyen az voltaképen — kérjük tőle.

— Vőfélykönyv!

— Csakugyan az volt. Egy csomó lakodalomkor elmondandó verseket volt benne.

— Hát mit csináljunk vele? folytatjuk a kérdezősködést.

— Ki kell nyomtatni úgy ahogy az újság van.

— Könyv-alakban?

— Abba hát.

— Hány példányban?

— Hát egybe!

— Nem lehet, csak sokba! Egy példány nagyon drága 500—1000 darab kifizetné magát.

— Kell az ördögnek annyi

— Hát eladja.

— Nem vagyok én „b o l o n d“ hogy könyvet áruljak.

— Hát akkor nem segíthetünk a baján.

— Marad írásban — szót s elhelyezve a könyvet régi helyére — becsapta az ajtót. Mi „b o l o n d“ ok pedig akik könyvet is írunk, gondolkozóra estünk, hogy nincs-e ennek a legénynek igaza.

— **A hírlapirodalom terjedése** konstatalható a város háza első emeletén, Többnyire ugyan csak az előszobákban olvassák a hírlapokat, mert a belső szobák lakói ha olvasni akarnak a lapokat egész inkuizíciózt kell tartaniok az oda járó hírlapok uán. H. jdu uraimék azonban sokkal több érzékkel bírnak a 19. század nagy hata massága, a hírlapi betü iránt, semhogy el ne vigyék a lapokat feleségeiknek, hozzátartozóiknak, hogy azok is épüljenek és okuljanak. Így történik aztán, hogy a belső szobák lakói nem juthatnak a hírlapokhoz. Tegnap is nagy patália volt e miatt az emeleten. Az emeletiek ráfogták a földszintiekre, hogy ők kebelezik el a hírlapokat, pedig tessék elhinni, az ő természetök nem igen nagyon veszi be a hírlapokat még ez idő szerint. Az előszobák népségeiről úgy sült ki a hírlapsikkasztás, hogy egy hajdu így kiáltott fel: „Hej, ha mi ránk volna bízva a város vezetése és nem a belső tekintetes urakra, mi minden másként menne!“ „Hát honna tudná ezeket öreg?“ kérdi egy diurnista. „Hát bizony a tekintetes újság-urakból, melyeket csak mi olvasunk.“ A belső tekintetes urak

azonban most határt szabtak a külső „kendő” urak nagy hírlapbéli hajlamának.

— **Erőszakos kéregető.** Egy B a r t h a István nevű, állítólag kunmadarasi illetőségű ember a kéregetés olyan neméhez fogott, mely inkább hasonlít az erőszakossághoz. A házakból addig el nem mozdult, míg nem adtak neki valamit, sőt néhol dulakodni is kellett vele. — Wolf Miksánétól pláne átadták a kir. ügyészségnek. Itt kitünt, hogy nem is kunmadarasi hanem debreczeni illetőségű.

— **Zár alá vett erdőpuszták.** Debreczen város Haláp és Nagycsere nevű erdőpusztáinak száj- és körömfájás annyira elterjedt a szarvasmarhák között, hogy az ott vizsgálatot tett állami állatorvos Faragó Miklós nem tartja elégségeseknek az eddig elrendelt óvintézkedéseket. A városhoz intézett jelentésében kívánja, hogy a két pusztán keresztül vezető utakra állandó örök állittassanak, akik szigorúan vigyázzanak az óvintézkedések megtartására.

— **Elragadt lovak.** Egy czivis polgártárs lovai tegnap a főtéren elragadtak és nekimentek a szekérrel egy gázlámpának, melyet egészen kidöntöttek. A szekeren ülőknek nem lett semmi bajuk.

— **Az új kórház szervezete.** A holnap városi közgyűlésnek egyik fontos tárgya lesz az új közkórház szervezeti szabályzata, mely ki nyomtatva is 48 oldalra, — 12 ivre — terjed. A 300 ezer frt költséggel emelt, pavillon rendszerben épült közkórház Debreczen sz. kir. város tulajdona. A kórházban felvétetik minden jelentkező vagy a hatóságok által oda utalt beteg, míg üres fekvő hely van (213 ágyra van berendezve) tekintet nélkül illetőségére vagy honosságára, ha őt az intézet orvosai felvételre minősítik. Három főosztályra oszlik. I. b e l g y ó g y á s z a t i, melynek osztálya a heveny fertőző betegségek osztálya; II. s e b é s z e t i, a szülészet, nőgyógyászat és a szemészeti alosztályokkal; III. b u j a k ó r o s főosztály a bőrbetegségek és a külön pavillonban elhelyezett emebetegégek megfigyelő alosztályával. Ezen osztályok száma a jövőben szükséghez képest szaporítható. Az intézet vezetője az igazgató főorvos, a ki egyúttal az egyik főosztálynak osztályorvosa is. A másik két osztály élén egy-egy osztályorvos áll. Azon orvosnak, ki a sebészeti szakosztályt vezeti, sebésztudornak kell lenni. A szülészeti, nőgyógyászati és szemészeti alosztályokat két tiszteletbeli szakképzett osztályorvos vezeti. A h á r o m rendes osztályorvos mellé h á r o m s e g é d o r v o s alkalmaztatik, a kik lehetnek szigorló orvosok is. A kórház gazdasági ügyeit és pénzkezelését egy gondnok és egy ellenőr végzi az igazgató főorvos felügyelete alatt. Az ügymenet pontos és gyors vitelére egy irnok állítatik, aki az igazgató főorvos rendelkezése alatt áll. A kórház a városi kórházi bizottság, városi tanács, illetve a városi közigazgatási bizottság felügyelete alatt áll; azonban, mint különálló intézmény önálló igazgatással és pénzkezeléssel bírván, kiadásait saját jövedelméből maga teljesíti. A javaslat azután részletesen körülírja a kórházi bizottság, a tanács, a polgármester, számvevőség, t. főügyész, főmérnök hatáskörét a kórházra vonatkozólag; a kórház orvosainak teendőit, a kezelési módot és szabályokat, a kórházi gondnok és ellenőr, az ápoló- és szolgaszemélyzet számára a szolgálati utasítást, a házfegyelmet és házi rendet. Az orvosokat a főispán, a gondnokot, ellenőrt, irnokot, napdijasokat, a gazdasági ügyeket vezető segédszemélyzetet a polgármester nevezi ki.

— **Halálozás.** Özv. B a r n a Ferenczné Deák Sára elhunyt 78 éves korában hosszas szenvedés után. Temetése holnap d. u. 2 órakor lesz a csapó-utcza 1585. sz. háztól a nagytemplomban tartandó szertartással.

— **Cselédeink ellen** nagy a panaszs és sok. A r. bejelentési hivatal egy tisztje közelebb az összes cseléd elhelyező intézeteket megvizsgálta és a helynélkül cselédek azonnali elállásra szorította. Sajnos, ezen a téren a kevés is esemény számba megy. A vizsgáló tisztviselő az elhelyező intézetek köztisztaságát is kifogásolja. A r. bejelentési hivatalnál a cselédek könyveinek epecséltetését is követelik igen helyesen

ugy a be, mint a kilépésnél, mert ezzel könnyen ellenőrizhető az, hogy a cseléd hány napig faczérkodik és hány nap szolgál.

— **Balogh Imre** kir. táblai bírónak történt kinevezése, illetve a kinevezési okmány tegnap érkezett le a debreczeni kir. törvényszékhez. I g y á r t ó Sándor kir. törvényszéki elnök a bírói kar plenuma előtt nyújtotta át Balognak a kinevezési okmányt beszéd kíséretében, melyre Balogh Imre meghatottan válaszolt. Ezután a segéd- és kezelő személyzet gratulált, a kinevezéshez, akik részéről K i s s Dániel dr. jegyző tartott beszédet, melyre Balogh szívélyesen válaszolt. Mint már említettük, a törvényszék nem fogja Baloghot elveszteni e kinevezés daczára sem.

— **A Fonciére debreczeni főügynökségi titkára.** A Fonciére pesti biztosító intézet a debreczeni főügynökség vezető titkárává az elhalt Bekény Ottokár helyére K a b a f Alajost nevezte ki, akit akadályoztatása esetén Z o m b o r y László fog titkárhelyettesi minőségben helyettesíteni.

— **Egy az Isten.** Kis piczi leánykát tanít a bácsi a vallás elemeire. Meg is tanulja nagynehezen, hogy az Isten egy, három személyben.

— No hát hány az Isten?

— Három.

— Dehogyan, egy

— De nekem egy nem elég — pisszegi a kicsi.

— **Égő szalonna.** Kuczik Gábor gyár-utcai hentes-műhelyében a füstölőből lepottyant egy oldalszalonna a tűzre s meggyuladt. Egyébként nem történt. A gyorsan kivonult tűzoltók elejét vették.

Véres kardparbajt vívott vasárnap egy bírósági tisztviselő és egy 39. gyalogezredbeli főhadnagy a küzdelem helye a Dobos-pavillon volt a nagyerdőn, hol a felek dühösen csaptak össze. A főhadnagy egy fejbágást mért ellentele fejére, melyet az felfogott és egy horizontális quarttal csapott vissza. A kardpenge olyan vízszintesen esett, hogy az éles rész behatolt a bordák közé éppen a szív irányában és a szívet is megsebesítette. Sebe életveszélyes.

— **A hármas szám** nagy szerepet játszik a magyar ember életében: háromszor iszik a magyar, három a táncz, stb. Ezek után még önök mindig nem tudják, micsoda nagy dolog az a december három. A december kettőnek meg van a maga történelmi jelentősége. Ekkor csinálta III. Napoleon (a kit akkor csak a „le petit Napoleon”-nak hívták) a maga államsinját, akkor alapította Ő felsége a hadi érmet és így tovább, hanem hogy a december 3. még fényesebb annál az ércnél is, melyből ezt a hadi érmet csinálják, az bizonyos. Megjelenik az sokaknak az álmában miként a Menethekel farész lángoló betűkkel. Az imént felserdült, vagy felserdülő ifjú december harmadikát látja álmaiban e felirattal: „In hoc signo vinces,” a világ szinpadán Makó szerint „bakfisch” szerepekre szerződöttetett kis leányok szintén december 3-kát tartják a kalendárium legszebb napjának, a mely napon „felvirad a dicső nap hajnala” s az „illetékes” fiatal uraknak alkalom adatik arra, hogy meggyőződjenek arról, miszerint kis ideáljaik „nap-szemének éj-koronya bibortengert gyöngyözt.” a mit elégszer megirtak a lapok szerkesztősegeinek papirkosarában heverő verseikben. Mindezt, azt hisszük felesleges is volt elmondani, a nyájas olvasó könnyen el tudta volna képzelni akkor is, ha egyszerűen csak annyit írunk: „Alföldy táncztanár próbabábját december 3-án fogják megtartani a Margit-fürdő disztermében.”

— **Hirek Szoboszlóról.** Az ottani d a l e g y l e t f hó 16-án dalestélyt rendezett a kaszinó termében. A termet zsufolásig megtöltött közönség sokat tapsolt a szépen haladó dalegyletnek. — A t o r o k g y i k járványszerűleg lépett fel s már eddig 8 gyermek behalt. — A s z e s z i t a l m é r é s i j o g o s u l t s á g o t a várostól albarletbe Aron Manó és társa debreczeni vállalkozók vették ki évi 28.088 frtért. Ugyanezen czég kapta meg az ottani Bika vendéglőt, és a Kőteles nevű pusztai korcsmát.

x **Furcsa háboru.** A világtörténelemből tudjuk, hogy volt 30 éves, 7 éves stb háboru, olvastuk és hallottuk, hogy némely háboruban a támadó, a másikkban a védekező fél lett győztessé, de arra még alig volt eset, hogy a támadó ö n m a g á t verte volna le, a nélkül, hogy a megtámadottnak csak védekezni kellett volna. Elkeseredvén az Esterházy-féle angyaltöldi cognacgyár országszerte elért nagy sikerein, akart egy második Don Quizot, igaz ugyan, hogy leeresztett sisakrostélylyal, de a sorok közt olvasni tudók mégis csak felismerték a hamist — aki nagy haraggal neki ment az említett gyárnak, mint dicső elődje a szélmalomnak. — hanem aztán csak ugy hanyat is esett. — Minthogy pedig ugy értesülünk, hogy azóta a közönség még jobban fogyasztja az Esterházy cognacot s a közönség elvégre mégis csak legjobban tudja, mit vesz, idézzük a támadónak azt a híres mondását: „Még egy ily győzelem és veszve vagyok”.

Vegyes hírek.

* **Fátylak divata.** A párisi nők az idén uj, de éppen nem szép fátyoldivatot kezdenek. A fátylok vöröseskék színűek és ilyen színben tüntetik fel az arcot is. A tiszta arc is sokat veszít szépségéből a lila fátyol alatt, a festett arcok pedig sápadtagnak látszanak és ugy tünik fel a boulevardokon a doloz, mintha ott csupa kisértet sétálna. E divat különben nem egészen új; néhány év előtt Bécsben tünt fel. Vannak még új fekete és fehér fátylok, tarka gyöngyökkel diszítve. A fátyolgyárosok nagyon sokat várnak e divattól, pedig ez sem szép. Olyannak látszik e fátyol alatt az arc, mintha himlőhelyes lenne. A velencei fátyoloknak sincsen nagy sikerük. Felső részük sűrűbb mint az alsó, olyan mint az álarcz. Mind e fátylokat csak rövid ideig, vagy egyáltalán nem fogják használni, de másik és érdekes újságra készülnek. Gyémántporral behintett fehér fátylokat fognak ugyan használni, melyek bizonyos távolságból azt a hatást keltik, mintha csillámló jéggel volna az arc körülveve. E divatnak szakértők nagy jövőt jósolnak.

* **Fáklyásmenet a miniszterelnöknek.** A fáklyásmenet rendező bizottsága elhatározta, hogy a fáklyásmenet három osztályba sorozva, mindegyik előtt egy czigányzenekarral, ma este 7 órakor a Gizella-térről indul utnak, a Deák-téren és váci köruton át a miniszterelnöknek Andrassy-ut 121. szám alatt levő lakása elé, ahol Havas Rezső f. v. bizottsági tag fog az ünnepelethez a polgárság érzelmet tolmácsoló üdvözlő beszédet intézni. — Csukássy Jenő az egyetemen tartott gyűlés lefolyásáról referálva, bejelenté a bizottságnak, hogy az egyetemi ifjuság legalább 100 taggal fog a fáklyásmenetben részt venni.

* **József főherczeg új kastélya.** A magyar tengerpart egy kies magaslatán, Czrkvenicza község felett emelkedik a Frankopánok hírneves kastélya, melyet még 1412-ben építettek. A kastély sokszor váltott gazdát s a kolostornak használt épület a barátok kiüzetése után, utóljára Czrkvenicza község tulajdonába ment át. A község iskolának használta egy ideig, de az épület és a várkert gondozása sok pénzbe került, mire elhatározták, hogy az egészet felajánlják József főherczegnek. A főherczeg — mint levelezőnk írja — elfogadta ajándékol a Frankopán-kastélyt, s a községhez horvát nyelven írt levelében kijelenti, hogy az egész kastélyt és a hozzátartozó kertet és parkot tengeri fürdővé fogja átalakítani.

* **Vekerle szerencsége.** Az idej jótékony-czélú állami sorsjáték jövedelméből a hírlapírók nyugdíjintézetének 29,000 frtnyi részesedés jutott. Ennek a 29,000 forintnak története van. A jótékonyczélú állam-sorsjáték jövedelméből a pénzügyminiszter ugyanis minden évben több jótékony intézményt részesít köztük a hírlapírók nyugdíjintézetét is. Ez a részesedési összeg azonban rendszeresen csak pár ezer forintra rugott, mert a tiszta jövedelmet sok felé kellett elosztani. De az idej részesedés összege tekintélyes summává nőtt mert a jótékony államsorsjáték ez idej 60,000 frtos főnyereményét az államkincstár nyerte

meg. Ha a pénzügyminiszter csak a fiskális érdekeket nézné, a főnyereményt egyszerűen beszerhette volna a pénztárba, illetőleg ki sem vette volna onnét azonban Wekerle miniszter a pénzügyi egyensúlyt ily kicsinyes eszközökkel nem tödítja mivel az államsorsjátékok hitelét sem akarta megrontani azzal, hogy a főnyereményre maga az állam is pályázik, inkább jószívére hallgatott s a jótékony célú intézeteknek engedte át azt az összeget is, a mi ugyis a főnyereményre, vagyis kiadásra volt szánva. Így jutott a magyarországi hírlapírók nyugdíjintézete is abba a szerencsés helyzetbe, hogy Wekerle miniszter szerencséséből részesedhetett.

*** Az új pénzek** A bécsi numizmatikai társaság ülésén már bemutatták a tiz és a kétfilléresnek híjján az összes új pénzeket, nevezetesen a huszkoronásokról nem is szólva, az arany tizkoronásokat, a nikelt és bronz aprópénzt. Ernst főbányatanácsos, ki a bemutatás alkalmából az új pénzről felolvasást tartott, azt a figyelemreméltó megjegyzést tette, hogy a tizkoronás és az egykoronás közt nagyon nagy köz van, rövid időn szükség lesz tehát öt és kétkoronásokra. Ugyanígy nagy a távolság a korona és a husz fillér közt, úgy, hogy szükség lesz félkoronásokra. A kik jártak már olyan országban, a hol a nikelt pénzek vannak forgalomban, azok azt is tudják, milyen igaz a felolvasónak az a megjegyzése, hogy az új pénzek közt aránylag a nikeldarabok lesznek a legszebb pénzek. Igen szép, ezüsthéjű nikeltől vannak verve, az pedig általános tulajdonsága a nikelpénzeknek, hogy rendkívül kemények s nem kópnak olyan csunyán, mint a mostani ezüst pénzek.

OSARNOK.

Buzavirág.

Elmultak már a napsugaras, enyhe őszi napok, a mikor bágyadt — sárga színben terül el előttünk a határ, mikor a tarlóban még ott pitypalattlyol a fűj s a mikor tengeri hántók vidám dalától visszhangzik a mező. Nem húzódik már többé a levegőben szálanként az ököryal, oda tolakodva az arcunkra s utáunk lobogva, mint valami foszlányokra tépett fátyol.

Zord már minden és hideg.

A fák ágait fehéresen vonja be a zuzmára; megcsipte friss hajtásait a dér.

Nincs már sehol semmi zöld semmi üde — semmi élet. A mint egyedül bolygom a tágas határt, nem zavarja melázásomat semmi hang Néma, hangtalan a természet — s én e halotti csöndben rád gondolkodom, Kiss Buzavirág, a ki elhervadtál, mint testvéreid a mezőn...

Emlékszem azokra a derűs őszi napokra, a mikor ketten járkáltuk ezeket a helyeket — ketten veled; kis Buzavirág, a kit én neveztelek el így. Hiszen a szemed épen olyan volt, mint ez a szelíd, szerény kék virág s te magad is ilyen egyszerű, természetes voltál.

Még most is előttem áll a csitri szöke fejcskéd, hosszú, hullámos hajad, a mely olyan vastag fonatokat adott ki kék szalagba fonva.

S mint a vetés között félnéken meghúzódó kis virág, úgy te is — pedig ide s tova nagy leány lehettél volna már — úgy féltél minden szemtől, a mely megbámul s minden ajktól, a mely hízélgéssel akarja megrontani szeplőtlen lelked. Kis vadoncz voltál te s én épen ezért szerettelek olyan nagyon.

Mindig lestem, vártam: mikor ébred föl benned az asszony, a mely már ott a kis leány — képében kimutatja manapság a fog, fehérét a maga határtalan hűségével és önzésével. Benned még mindig nem ébredett.

Gyermekek voltál, annak maradtál, akinek többet érnek a tündér-mesék minden regényénél s igaz történetnél, mert mindig csak egy a refrainjük: az igaz szerelem, a melynek csirája már ott élt a lelkedben, csak még nem öltött forró, szenvedélyes alakot.

Fájdalmasan nyilalik szivembe az utolsó napnak az emléke, amelyen utolszor láttalak.

Mindig vidám arcod elkomorult és sirva nyugtattad felém kezdet.

— Ne sirj Buzavirág, — mondtam — három hónap múlva ismét látjuk egymást.

Es nem láttuk soha. Elhervadtál és én már csak ravatalodhoz érkezhettem. — Mitől, miért? Hát mitől hervad, pusztul el a mezők virága?

Ki tudná megmondani... Nem éreztem ekkor semmit. Keblem el volt fásulva egészen. Pusztta, néma lett előttem a világ, amelynek minden ékességét letarolta az enyészet, a halál.

S csak néztem napokig, hetekig arczképedet, kis Buzavirág.

Mások, az egész világ szemében pedig nem történt semmi egyéb, minthogy meghalt egy kicsi kis leány, akit szépen megsirattak, eltemettek és aztán elfelejtettek.

— És aztán be kellett látnom nekem is, hogy fájdalomért nem roppan össze az örök mindenség. — Mert eljött a virágos, balzsamot lehelő, minden bánatsebet behegesztő tavasz, s a feledés örök-hatású gyógyszer lassan-lassan begyógyította az én fájdalom sebet is.

Hauem azért, valahányszor künn a mezőn bolygok s buzavirágot szedek, mindig eszembe jutsz te, kedves kis Buzavirág s emléked ott él a lelkemben örökkön-örökké!

V. Szöcs Géza.

Közgazdaság.

Hajdumegye állategészségügye. A földmívelésügyi miniszterhez érkezett hivatalos jelentések szerint Hajdumegye területén nov. 17-én következő állati ragályos betegségek észleltettek lépfene Tégváson, Tetétlenen, Ujvároson, V. Pércsen 1—1, takonykór Bösözörményben, Csegén Nádudvaron, Nánáson 1—1 esetben, sertésorbáncz, Földesen 5, Nádudvaron 11, Szováton, Tégváson 1—1 esetben. Debreczen határán takonykór, száj és körömfájás, serté orbáncz 1—1, tenyészbénaság 2 esetben.

Almabor-készítés Magyarországon. A földmívelésügyi miniszter egy szakközegét küldte Franciaországba, hogy az ottani almabor készítését megismerje és az almabor készítéséhez legcélszerűbb eszközökből bevásárlásokat tegyen. Az illető a tordai faiskolában, ahol jó minőségű bor-alma terem, a jövő év őszén kísérletet fog tenni almabor készítésével; nem lehetetlen tehát, hogy Magyarországon is az almabor-készítés általában meg fog honosodni, mint ez Franciaországban is történt, ahol évenként 10—12 millió hektoliter almabort produkálnak, mely „cidre“ név alatt jó forgalomba.

A német orosz kereskedelmi szerződés. A „Brzevija Wiedomosti“ a német kereskedelmi szerződési javaslatok visszautasításáról cikkezve, azt mondja, hogy Oroszországnak bizonyára érdekében áll, hogy a német gabonavásárok megszüntetését vagy leszállítását kieszközölje, de esztelen-g volna azért az orosz szén és vasipart feláldozni. Németország valószínűleg azt hiszi, hogy az orosz kölcsönnek Németországban történt realizálásával oly fontos szolgálatot tett, hogy lehetségesnek tartotta ily magas követelésekkel fellépni. A kereskedelmi szerződésnek a kölcsön megkötéséhez semmi köze. Ha a tárgyalások Németországgal újra felvételre mennek, mit alig lehet kétségbevonni, kívánatos volna, hogy azokat szigorúan gazdasági alapon folytassák.

Szerkesztői üzenetek.

Magyar-Egyesület hívének. Hogy mi a Magyar Egyesület célja és tagjainak kötelessége, ime szívesen közöljük önnek:

A z e g y e s ü l e t c é l j a : a) a magyar nyelv terjesztése, a magyar közimvelődés fejlesztése és a hazafiás közszellem ápolása; b) a fővárosi idegen sajtó káros befolyása ellen való védekezés; c) oda hatni, hogy

hasonló hazafiás irányú főkegyesületek az országban minél nagyobb számban létesüljenek. — Pártpolitikai és hitfelekezeti tárgyak az egyesület működéséből ki vannak zárva.

Minden tag köteles az alap s ügyviteli szabályokat megtartani, egy új tagot szerezni, a magyar sajtót, irodalmat s művészetet, valamint a magyar ipart s kereskedelmet minden téren és minden alkalommal — utóbbiakat különös tekintettel a cég, a kiszolgálás, a levelezés és a számla magyarságára — pártfogolni, a hazafiás közszellemet a nyilvános életben s a családi tüzhelynél ébren tartani, nyilvános helyeken s a magán életben, a hol lehet, mindig s mindenütt magyarul beszélni; ha oly nem magyar ajkakkal társalog, kik magyarul is tudnak, oda hatni, hogy a társalgás kizárólag magyar legyen, ha bárhol magyarelles jelenléte észlel, erről a kerületi választmányt, vagy az elnököt haladéktalanul értesíteni, nyilvános helyeken magyar kiszolgálást követelni.

Az ekklézsia követés, melyről Ön, Asszonyom, Zöld Mihály tanácsnok írta tárczaközlésünkben olvastott, még az újabb időkben is szokásban volt Debreczenben. A hetvenes évek elején gyakorta folyomadtak a ref. lelkészek és a presbiterium ehhez a hatásos erkölcsi fegyverhez. nagyon sokszor az illetők erkölcs-telen sülyedése miatt megbotránkozott puritán nép kivánságának engedve. Az illető személy, akinek ekklézsiát kellett követnie, előzőleg bejárt a lelkészi hivatalhoz erkölcsi oktatásra, naponként a templomban a katedra közelében imádkozott, s midőn a penitencia napjai leteltek, a lelkész nyilvánosan isteni tisztelet végeztével, a gyülekezet előtt kijelentette, hogy ime egy eltántorodott, de megtért keresztyén atyánkfia végezte be Isten színe előtt bűnbánatát s most kéri a gyülekezet bocsánatát... stb. Még az idén is tudunk reá egy esetet, hogy egyik kofa vadházasságra lépve, e felett úgy megbotránkozott tiszteletreméltó czéhbeltársnői, hogy a lelkészi karnál panaszt emeltek ellene s követelték, hogy a kofa társaságot ilyen szörnyű módon meggyalázó, istentelen tettéért „ekklézsia követésre“ ítéltsék. — Ez azonban, — ha jól tudjuk — elmaradt. Ma már más eszközökkel kell a vallási és erkölcsi megbotránkozatókat jó utra terelni.

Debreczeni Városi színház.

Idénybérlet 47. szám. II. Kis bérlet 7. szám
Páratlan. Páratlan.

Ma Kedden 1892. November hó 22-én
bérlet folyamban:

A megboldogult.

Vigjáték 3 felvonásban.

Holnap Szerdán 1892. November hó 23-án
bérlet folyamban:

Aggregények.

Francia vigjáték.

Színházi műsor.

Csütörtökön: A szitakötő, francia operette.

Pénteken: leszállított árral Paraszt-tromf népszimű.

Lóheremag rész-cseplés

kerestetik egy cseplőgép részére, mely a lóheremagot egyszeri műveletben a szálmából kicsépli és a gubóból kidörzsöli. A gép ez idő szerint Biharmegyében dolgozik. Részcséplési díj: 10 százaléka a kicséplést szemnek.

Bővebb értesítéssel szolgál **Graepel Hugó** gépgyáros Budapesten.

Dr.

=

lakik.

Ronde

Jutá

Sza

franczi

le

foko

szine

Téli

Sely

Gyerm

No

ujja

téli

Az id

Bra

takar

N

vanu

delmi

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

Dr. Fráter Imre

= gyermekorvos =

lakik. Nagyvárad-utca 2122.

Rendel: a napnak bármely órájában.

Jutányos, szabott áron

kaphatók

Szabó Lajos fiai

czégnél:

Dívatos női ruhaszövetek,
francia flanelek, Kasán. Moldon,
legujabb ruhadiszek,

fekete divatkelmék,

színes és fekete selymek,

mosóveledek,

Téli Himalaya kendők.

Selyem és haraszt kendők,

Gyermek ruhácskák és felöltők,

Normal gyapju és pamut alsó-ingek,

ujjasok és nadrágok
téli harisnyák, keztyűk.

Az idén szép raktárt tartunk:

Brassói és Gácsi posztókban

takarók és lópokrócokban.

Kiadó lakás.

Nagy lakás a főtéren és hatvanutcza sarkán a volt kereskedelmi akadémia helyiség, rögtön

kiadandó.

Felvilágosítást ad

Tóth Gyula

vaskereskedő cég.

Árverési hirdetmény.

Az „Iperegyesületi takarékos és hitelintézet“ zálogházában a folyó 1892. év Junius havában elzálogosított, illetve szeptember végéig lejárt 15,572—7755 sz. zálogtárgyak közül azok, melyek ki nem váltattak, vagy meg nem hosszabbítottak, a folyó évi december hó 7-én d. u. 2 órakor a zálogház helyiségében elárvereztetnek.

Az „Iperegyesületi takarékos és hitelintézet“ igazgatósága.

GYENES LAJOS

Debreczen, főtéren, városház épület.

Ajánlja jutányos szabott áron:

Női ruha szöveteket és diszeket,

Alkalmi kelméket,

Bálibelépőket,

ÁGYTERITŐKET,

Jó mosóveledek

Téli kendőket, Rövidárukat.

Férfi fehérneműt és nyakkendőket.

Maradék kelmék és egyes ruha szövetek

leszállított áron.

Sirkoszoruk 55 krajczártól feljebb.

HÁRMÓNIAÓRÓL
külön árjegyzék
kerendő.

Sternberg A. és Testvére
Budapest, VII. Kerepesiut 36.
Saját készítményű mindennemű
vonós-, verős-, fa és réz fuvó-
hangszerek és azok alkatrészei.
Mindennemű hangszerek esze-
velőművek javítása és hangolása szak-
szerű pontossággal eszközöztetik.

NAGY KÉPES
árjegyzék
ingyen és bérmentve.

SZŐNYEGEK,

függönyök,

ágy- és asztal-terítők

butorszövetek, viaszkos vásznak

nagy választékban

SZABÓ LAJOS FIAI czégnél.

Addig is mig új nagy **szőnyeg raktárunkat** berendezhetjük, helyszüke miatt leltározásunk előtt

mindenféle

↳ SZŐNYEGEK, ↳

BUTORKELMÉK,

↳ Ágy és asztalterítők ↳

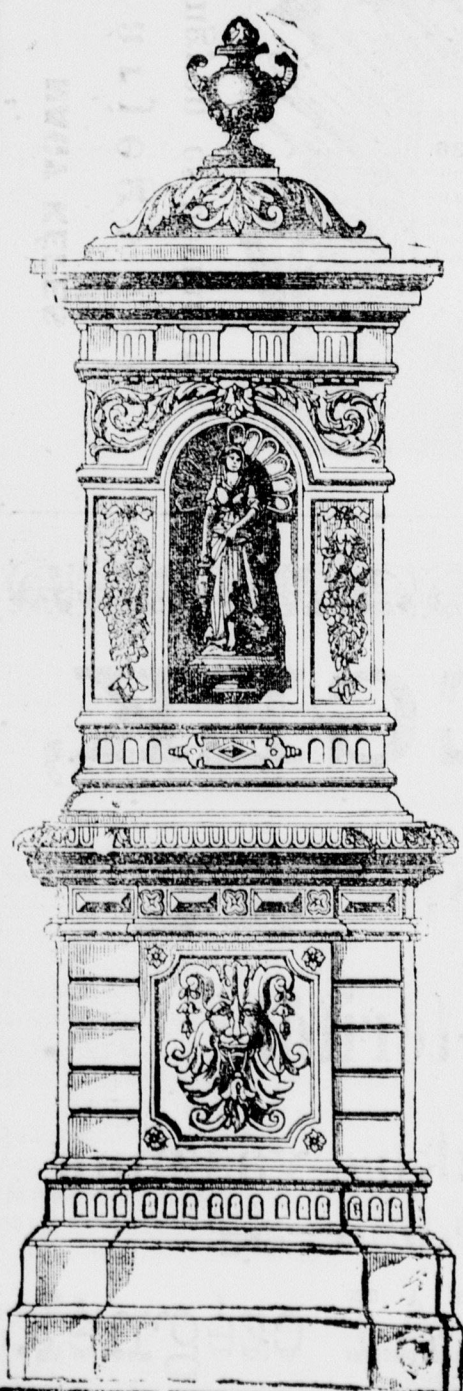
valamint

Függönyöket,

Viaszos vászon, padló parkett és linooleumot

10, 20, 30 százalékkal olcsóbban árusítunk.

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA.

Budwesi, porcellán és majolika

KÁLYHÁK és KANDALÓK,

minőségért és fütöképe ségért **jótállva.**

Friedlandi szabályozható és

Meidingi rendszerű vaskályhák.

Magyarhoni vaskályhák

fa kőszén és coaksz fűtésre.

Világító és elektra kályhák.

„PANNONIA“

Tengeri morzsológép

meglepő munkaképességgel darabja 180.

↳ A téli évadra legnagyobb ↳

KORCSOLYA raktár

minden rendszerben.

↳ Képes árlapok ingyen és bérmentve. ↳

Legutányosabb beszerzési forrás

TOTH GYULA

vasnagykereskedő, DEBRECZEN, városháza sarkán.

↳ Legnagyobb raktár. ↳